

Ожие я изгледа очудено.

— Императоръ Анри е най-хубавиятъ момъкъ, който съмъ срѣщаль нѣкога ... — каза той и въздѣхна. — Вече колко години станаха откакъ не съмъ го виждалъ ...

— Той бѣше най-умразниятъ врагъ на моя баща ... — пошѣпна сякашъ на себе си девойката — когато се споменѣше името му, очитѣ на царя ставаха корави и студени, а гласътъ му биваше зълъ и остъръ. Даже и къмъ мене ...

— Чуваль съмъ и отъ майка си, че царь Калоянъ ненавиждалъ императора, защото той билъ единствениятъ юнакъ, който можаль да го надвие, нѣкъде край Верея Ерикъ настигналъ войскитѣ на баща ти и имъ отнелъ пленницитѣ ... — каза Белослава.

Мария отправи къмъ нея помраченъ и леденъ взоръ, който я накара веднага да млъкне и да се обърне къмъ валета:

— Ожие, ти разправяше за сватбата на фрункия краль!

Сгоренитѣ дървета се сриваха съ приятенъ пукоть, излъчвайки свѣтли искри.

— На другия день следъ сватбата стана коронясването. Ала краль Филипъ Августъ едва дочака края на тържеството. Презъ цѣлото време той треперѣше, жълтъ и неспокоенъ. Очитѣ му свѣтѣха камто стѣкло. Щомъ завърши церемонията, той отиде въ срѣдата на църквата и заяви, че иска разводъ отъ младата невѣста! Всички останахме като гръмнати. Такова нѣщо не бѣ се случвало до тогава. Оскърбена и смаяна, кралицата почна високо да плаче и да говори на своя чуденъ езикъ. Ала никой не разбираше датски и не можеше да схване какво иска тя да каже. Тогава Ингебургъ сви юмрукъ, размахна го въ закана и извика: Рома! Рома!

— Какво значи това? — попита Белослава.

— Нещастната кралица искаше да каже, че Римъ, т. е. папата ще разреши въпроса, че той е неинъ покровитель и нѣма да остави да се подиграятъ така съ нея ...

— Но защо кральтъ не е искаль жена си? — попита царкинята.